

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2007

ABCHÁZSKO

- 4.3. parlamentní volby do Lidového shromáždění s 35 členy zvolily jen 18 poslanců, v 17 zbývajících obvodech proběhlo II. kolo voleb 18.3.

ACEH

- 8.2. složením slibu se funkce ujali Irwandi YUSUF, první přímo zvolený guvernér této autonomní indonéské provincie, a jeho zástupce Muhammad Nazar

ADYGEJSKO

- 13.1. úřad prezidenta nastoupil Aslančery Kitovič TCHAKUŠINOV
15.1. úřadujícím předsedou vlády se stal Vladimír Michailovič SAMOŽENKOV (17.1. potvrzen ve funkci parlamentem)

AFGHÁNISTÁN

- 31.1. dolní komora Národního shromáždění Wolesi Jirga schválila deklaraci o národním usmíření, která zakazuje trestní stíhání pachatelů všech válečných zločinů, spáchaných v zemi od r. 1978 (20.2. ji schválila i horní komora parlamentu Meshrano Jirga)
23.3. RB OSN přijala rezoluci č. 1746 (2007) o prodloužení mandátu mise OSN UNAMA o dalších 12 měsíců
12.5. parlament odvolal 141 hlasy z 249 členů dolní sněmovny ministra zahraničí dr. Dadfara-Spantu
12.6. Nejvyšší soud potvrdil legitimitu ministra zahraničí dr. Dadfara-Spanty, kterou napadli poslanci; za ministra se následně postavila i vláda prezidenta Karzaie
9.-12.8. v Kábulu zasedala za účasti 700 paštúnských kmenových vůdců z oblastí při afghánsko-pákistánské hranici a prezidentů obou států tzv. mírová Džirga, která jednala o spolupráci obou zemí v boji proti teroristické činnosti al-Kájdy a Talibánu
19.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1776 (2007) o prodloužení autorizace pobytu Mezinárodních bezpečnostních sil ISAF o 12 měsíců po 13.10.2007

ALANDY

- 21.10. parlamentní volby do Sněmu s 30 členy (předseda Roger NORDLUND)
26.11. novou předsedkyní vlády se stala Viveka ERIKSSON

ALBÁNIE

- 12.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
24.4. odstoupil ministr zahraničí Besnik Mustafaj, 25.4. byl jmenován jeho nástupcem Lulzim BASHA
20. a 27.6. Lidovému shromáždění se nepodařilo v 1. a 2. kole zvolit prezidenta, neboť žádná z politických stran nepředstavila svého kandidáta; pokud parlament nezvolí hlavu státu v 5. kole do 24.7., bude to automaticky znamenat rozpuštění parlamentu a mimořádné volby
8.7. 3. kolo prezidentské volby – jediný kandidát Bamir Topi získal 57 hlasů, minimum pro zvolení je však 84 hlasů
10.7. 4. kolo prezidentské volby – jediný kandidát Topi získal 74 hlasů
14.7. v 5. kole získali Bamir Topi 50 a Neritan Ceka 32 hlasů

- 20.7. v 6. kole byl parlamentem zvolen do úřadu prezidenta republiky Bamir Myrteza TOPI , který získal 85 hlasů (nástup funkce 24.7.)

ALŽÍRSKO

- 17.5. parlamentní volby do Národního shromáždění s 389 členy
1.6. odstoupila vláda premiéra Abdelazize Belkhadema, který byl pověřen řízením prozatímní vlády
3.6. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jeho předsedou Abdelazize ZIARI-ho
4.6. prezident jmenoval novou vládu (MP Abdelaziz BELKHADEM, MZV Mourad MEDELCI)

AMERICKÁ SAMOA

Zákonodárná moc: Zákonodárné shromáždění (*Fono*), sestávající ze Senátu (*Senate*, Lolo MOLIGA) s 18 členy a ze Sněmovny reprezentantů (*House of Representatives*, Matagi McMOORE) s 18 členy

ANDORRA

- 2.5. rekonstrukce vlády, novou ministryni zahraničí jmenována Meritxell MATEU PI

ANGOLA

- 31.7. během návštěvy konžského prezidenta v Angole uzavřely obě země dohodu o návratu k hranicím z koloniálního období s tím, že jejich novou demarkaci provedou odborníci z Belgie a Portugalska a potvrdí je AU
28.12. prezident dos Santos oznámil, že parlamentní volby se budou konat 5.-6. září 2008

ANTIGUA A BARBUDA

- 1.1. změny ve vládě (úřad ministra zahraničí převzal premiér Winston Baldwin SPENCER)
17.7. úřad generální guvernérky nastoupila Louise LAKE-TACK

ARGENTINA

- 4.1. ministerstvo zahraničí vydalo při příležitosti 174. výročí britské kontroly nad nimi prohlášení, ve kterém vláda potvrzuje nárok Argentiny na Malvínské (Falklandské) ostrovy
27.3. vláda vypověděla smlouvu s Velkou Británií o průzkumu a využívání zásob ropy a plynu u Malvínských (Falklandských) ostrovů
2.4. ústy viceprezidenta Daniela Scioliho obnovila země při příležitosti 25. výročí neúspěšné invaze svůj nárok na Malvínské (Falklandské) ostrovy
28.10. v prezidentských volbách získala Cristina Elizabeth Fernandez de Kirchner – 44,92 %, Elisa Elisa Carrió – 22,95 %, Roberto Lavagna – 16,88 %, Alberto Rodríguez Saa – 7,71 %, Fernando Solanas – 1,60 %, Jorge Omar Sobisch – 1,56 %, Ricardo López Murphy – 1,45 %, Vilma Ripoli – 0,76 %, Néstor Pitrola – 0,62 %, José Alberto Montes – 0,52 %, Luis Alberto Ammann – 0,41 %, Raúl Castells – 0,30 %, Gustavo Luis Ureide Obeid – 0,25, Juan Ricardo Mussa – 0,07 %; inaugurace 10.12.
28.10. parlamentní volby do poloviny Poslanecké sněmovny s 257 členy a 24 senátorů do Senátu se 72 členy

- 10.12. Dr. Cristina Elizabeth FERNÁNDEZ DE KIRCHNER a Ing. Julio César CLETO COBOS inaugurováni do funkce prezidentky a viceprezidenta; jejich vláda se ujala funkce (MP Dr. Alberto FERNÁNDEZ, MZV Jorge Enrique TAIANA)
- 10.12. Poslanecká sněmovna zvolila svým předsedou na mandát do 9.12.2011 Dr. Eduarda Alfreda FELLNER-a, ve funkci předsedy Senátu byl potvrzen viceprezident Ing. Julio César CLETO COBOS

ARMÉNIE

- 25.3. po infarktu zemřel premiér Andranik Markarjan, uřadujícím premiérem od 26.3. Serž Azati SARKISJAN
- 4.4. novým předsedou vlády se stal dosavadní ministr obrany Serž Azati SARKISJAN
- 12.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 131 členem
- 7.6. předsedou parlamentu byl na jeho ustavující schůzi znovu zvolen Tigran TOROSJAN
- 8.6. prezident jmenoval novou vládu (MP Serž Azati SARKISJAN, MZV Vardan OSKANJAN)
- 10.10. při jednání s EU prohlásil prezident Kočarjan, že Arménie a Ázerbájdžán se nedohodnou na řešení problému Náhorního Karabachu před prezidentskými volbami v Arménii v r. 2008

AUSTRÁLIE

- 23.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 14.8. předsedou Senátu byl zvolen Alan Baird FERGUSON
- 15.10. premiér stanovil termín všeobecných voleb a parlamentních voleb všech 150 členů Poslanecké sněmovny a 40 ze 76 senátorů na 24.11.
- 24.11. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 150 členy a 40 ze 76 senátorů (novým předsedou vlády byl jmenován Kevin Michael RUDD)
- 29.11. nově jmenovaný premiér oznámil složení své vlády (MZV Stephen SMITH), která složila slib 3.12.
- 3.12. ve funkci předsedy Poslanecké sněmovny byl potvrzen David HAWKER

BAHAMY

- 2.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 41 členem
- 4.5. novým předsedou vlády inaugurován Hubert Alexander INGRAHAM
- 14.5. dokončeno jmenování nové vlády (MZV Theodore Brent SYMONETTE)
- 23.5. ustavující schůze Poslanecké sněmovny zvolila jejím předsedou Alvina SMITH-e

BANGLADÉŠ

- 3.1. Liga Awami a její spojenci oznámili, že budou bojkotovat nadcházející předčasné volby 22.1.
- 11.1. prezident Iajuddin Ahmed odstoupil z vedení prozatímní vlády, vyhlásil výjimečný stav a odložil zatím na neurčito termín předčasných parlamentních voleb; spolu s ním odstoupilo 9 z 10 členů tzv. Rady poradců – přechodné vlády, jejímž uřadujícím předsedou se stal S.M. Fazlul HAQUE
- 12.1. novým předsedou prozatímní vlády – hlavním poradcem - jmenován Dr. Fakhruddin AHMED, který ve dnech 14., 16. a 18.1. sestavil 9-člennou radu poradců (poradce v MZV Iftekhar Ahmed CHOWDHURY)

- 21.1. Volební komise formálně zrušila volby plánované na 22.1., téhož dne odstoupil hlavní volební komisař M.A. Azíz a 5 zbývajících komisařů odstoupilo 31.1.
- 30.1. Vrchní soud rozhodl, že odložené parlamentní volby nemohou proběhnout v nejbližších 3 měsících, a uložil Volební komisi zastavit všechny přípravy k nim dokud nebude ukončena registrace voličů
- 31.1. prezident přijal demisi všech pěti členů Volební komise, která dohlíží nad přípravou a průběhem odložených voleb
- 4.2. vláda jmenovala předsedou Volební komise A.T.M. Šamsula Hudu, jejím dalším členem Muhammada Sahula Hossaina
- 13.2. jmenováním třetího a posledního volebního komisaře, penzionovaného brig. generála Sachawata Hossaina, skončilo ustavení nové Volební komise, která 18.2. začala s revizí volebního zákona
- 2.4. velitel armády generálporučík Moeen U. Ahmed vyzval, aby se země již nenavracela k „volební demokracii“, která v zemi vedla ke korupci, porušování lidských práv a kriminalitě, ohrožující samo přežití státu
- 5.4. předseda Volební komise A.T. M. Šamsul Huda oznámil, že z technických důvodů spojených s přijetím nového volebního zákona a nových seznamů voličů nelze uspořádat parlamentní volby dříve než za 18 měsíců
- 5.9. prozatímní vláda v rámci svých mimořádných pravomocí potvrdila, že prezident Iajuddin Ahmed zůstane v úřadu i poté, co jeho funkční období skončí 5.9., protože neexistuje parlament, který by zvolil jeho nástupce
- 10.9. prozatímní vláda zrušila osm měsíců trvající zákaz činnosti politických stran a přislíbila uspořádat parlamentní volby co nejdříve tak, aby demokracie byla v zemi obnovena do konce roku 2008
- 12.9. Volební komise zahájila rozhovory s 15 politickými stranami o reformě volebních zákonů, jejichž trvání se odhaduje na tři měsíce

BARMA

- 11.2. vláda uzavřela v karenském Kawkareiku mírovou smlouvu s odštěpeneckou odnoží Karenského národního svazu, usilující o autonomii Karenů
- 18.5. úřad předsedy vlády převzal dočasně místo nemocného Soe Wina generálporučík Thein SEIN, dosavadní předseda komise Národního konventu, který tuto funkci vykonával dočasně od dubna 2007
- 21.6. ve funkci premiéra potvrzen generálporučík Thein SEIN
- 24.6. premiér Sein oznámil kroky, které budou následovat po skončení posledního zasedání Národního konventu, který má připravit novou ústavu; po jejím schválení v referendu se budou konat volby do 3 zákonodárných sborů (*hluttaw*)
- 18.7. začalo poslední zasedání Národního konventu, které má do dvou měsíců schválit novou ústavu země; poté bude ústava předložena celonárodnímu referendu
- 3.9. premiér prohlásil na ceremoniálu v blízkosti Rangúnu 14 let trvající proces rozhovorů o nové ústavě za skončený a formálně uzavřel jednání Národního konventu
- 12.10. po dlouhé a těžké nemoci zemřel premiér generál Soe Win, jehož úřad od 18.5. však vykonával genpor. Thein Sein
- 18.10. vláda jmenovala 54-členný Ústavní výbor, který má pod předsednictvím předsedy Nejvyššího soudu připravit návrh nové ústavy, která bude předložena ke schválení referendu
- 20.10. byl zrušen výjimečný stav v největších městech, zavedený 27.9. za protivládních protestů vedených mnichy, které se konaly v září

- 7.11. vláda odmítla nabídku OSN zprostředkovat její jednání s opozičními politickými stranami

BELGIE

- 10.6. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 150 členy a do Senátu se 71 členem
- 11.6. premiér Verhofstad podal demisi své vlády, bude však řídit zemi do vytvoření vlády nové
- 13.6. král pověřil Didiera Reynderse, aby začal jednání o dohodě politických stran na nové vládě
- 26.6. z funkce předsedy vlámské regionální vlády odstoupil Yves Leterme, aby se soustředil na sestavení federální vlády
- 12.7. na ustavující schůzi obou komor parlamentu byl zvolen předsedou Senát Armand DE DECKER a předsedou Poslanecké sněmovny Herman VAN ROMPUY
- 17.8. pro neschopnost vlámského nacionalisty Yvese Letermeho, pověřeného sestavením vlády, vytvořit funkční vládu, která by získala podporu parlamentu, ukončil král formální jednání se žádostí o pokračování soukromých politických jednání
- 24.8. předseda Vlámské křesťansko-demokratické strany Yves Leterme se setkal s králem a požádal, aby ho zbavil pověření sestavit novou vládu; král pověřil dalším jednáním o politické dohodě předáka valonských liberálů Didiera Reynderse
- 29.8. král pověřil vedením rozhovorů o sestavení vlády předsedu Poslanecké sněmovny Hermana van Rompuye
- 1.10. na doporučení předsedy Poslanecké sněmovny pověřil král sestavením vlády znovu Yvese Letermeho
- 1.12. předseda vlámských křesťanských demokratů Yves Leterme informoval krále, že se opět vzdává úlohy zformovat novou vládu
- 3.12. král pověřil úřadujícího premiéra Guy Verhofstadta, aby zahájil jednání o sestavení nové koaliční vlády
- 17.12. úřadující premiér Verhofstadt přijal královo pověření sestavit prozatímní vládu a tak ukončit politickou krizi, paralyzující zemi od voleb 10.6.
- 18.12. úřadující premiér dohodl s politickými stranami sestavení prozatímní vlády
- 19.12. jmenována prozatímní vláda, jejíž mandát skončí 25.3.2008
- 23.12. parlament vyslovil 97:46 hlasům důvěru prozatímní vládě (MP Guy VERHOFSTADT, MZV Karel DE GUCHT)

BELIZE

- 22.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 5.6. změny ve vládě, novou ministryní zahraničí jmenována Lisa SHOMAN

BENIN

- 23.3. Ústavní soud odložil na žádost Národní volební komise termín parlamentních voleb do Národního shromáždění, které se měly konat 25.3. na 31.3.
- 31.3. parlamentní volby do Národního shromáždění s 83 členy (předseda prof. Mathurin NAGO)
- 2.5. ustavena nová vláda v čele s prezidentem Dr. Thomasem Boni YAYI-m (MZV Mariam Aladji BONI epouse DIALLO)
- 17.6. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí jmenován Moussa OKANLA

BERMUDY

- 12.10. úřadujícím guvernérem se stal Mark CAPES
- 12.12. úřad guvernéra nastoupil Sir Richard H.T. GOZNEY
- 18.12. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 36 členy (předseda Stanley W. LOWE)
- 20.12. slib složila nová vláda (MP Ewart Frederick BROWN)

BHÚTÁN

- 31.1. hlavní volební komisař Dasho Kunzang Wangdi oznámil, že volby 20 volených členů Národní rady (horní komora nového parlamentu) se budou konat na podzim, zbývajících 5 členů rady jmenuje král
- 8.2. král podepsal v Novém Dillí s indickým předsedou vlády Singhem revidovanou bhútánsko-indickou Smlouvu o přátelství z r. 1949, která po 57 letech posiluje svrchovanost Bhútánu v oblasti zahraniční politiky a nákupu zbraní
- 21.4. cvičné parlamentní volby měly připravit o fungování parlamentní demokracie dosud nepoučené obyvatelstvo na řádné parlamentní volby, které se budou konat příští rok; II. kolo mezi nejúspěšnějšími imaginárními seskupeními Žlutého a Červeného draka se bude konat v květnu (účast v I. kole dosáhla 31 %)
- 28.5. II. kolo cvičných parlamentních voleb; účast byla větší než v I. kole, ale stále nižší, než požadovaných 50 %
- 5.6. ukončena registrace politických stran pro volby, plánované na r. 2008
- 26.7. odstoupil premiér Lyonpo Khandu Wangchuk a šest jeho ministrů, aby mohli kandidovat v parlamentních volbách v r. 2008; k 31.7. úřad premiéra převzal ministr veřejných prací a sídliště Lyonpo Kinzang DORJI, a to do vytvoření prozatímní vlády
- 31.12. první parlamentní volby do horní komory parlamentu, Národní rady (*Gyelyong Tshogde*) s 25 členy

BOLÍVIE

- 23.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 24.1. předsedou Senátu byl zvolen José VILLAVICENCIO
- 16.3. prezident navrhl konání parlamentních voleb v r. 2008, do kdy by mělo Ústavodárné shromáždění přepracovat ústavu z r. 1994 a referendum ji schválit
- 22.8. předsedkyně Ústavodárného shromáždění Sylvia Lazarte byla nucena přerušit jeho zasedání kvůli protestům obyvatel Sucre proti tomu, že nová ústava stanoví jediným hlavním městem země La Paz, jak tomu bylo do r. 1899
- 23.11. Ústavodárné shromáždění schválilo v prvním čtení za bojkotu opozičních poslanců návrh nové ústavy země, která teď bude předložena ke schválení všelidovému referendu
- 28.11. v šesti z devíti provinciích byla vyhlášena generální stávkou proti návrhu nové ústavy
- 9.12. Ústavodárné shromáždění schválilo 164 hlasy přítomných členů návrh nové ústavy země, který bude v příštím roce předložen ke schválení celonárodním referendu
- 15.12. na protest proti nové ústavě, která zvyšuje ústřední kontrolu, vyhlásily 4 nejbohatší provincie na východě země – Santa Cruz, Beni, Pando a Tarija – svou autonomii na ústřední vládě
- 15.12. prezident Morales převzal text schválené ústavy s tím, aby ji předložil k potvrzení celonárodním referendu

BONAIRE

- 10.9.04 referendum podpořilo hlasy 59,5 % hlasujících užší kontakty ostrova s Nizozemím s tím, že se ostrov stane součástí Nizozemí
- 12.10.06 podepsána smlouva s Nizozemím o tom, že se ostrov stane municipalitou Nizozemí s platností od 1.7.2007 (posunuto do 15.12.2008)

BOSNA A HERCEGOVINA

- 4.1. sestavením vlády pověřen Nikola SPIRIĆ, parlamentem zvolen 11.1.
- 24.1. odstoupil Vysoký zástupce OSN Schwarz-Schilling, který ve funkci setrvá do 30.6.
- 10.2. parlament schválil novou vládu, jmenovanou 9.2. (MZV Sven ALKALAJ)
- 28.2. úřad Vysokého zástupce Schwarze-Schillinga oznámil prodloužení své činnosti o 12 měsíců poté, co 27.2. oznámila v Bruselu Rada pro implementaci Daytonských dohod, že souhlasí s odložením předání moci místním orgánům do 30.6.2008; EU vzápětí ohlásila snížení personálu mírových sil Eufor na třetinu
- 11.5. novým Vysokým zástupcem OSN v Bosně jmenován Miroslav LAJČÁK (funkce se ujme 1.7.)
- 6.7. úřad předsedy prezidia převzal Željko KOMŠIĆ
- 1.11. na protest proti snahám Vysokého zástupce OSN zavést administrativní reformy prosazované EU odstoupil premiér a etnický Srb Spirić (demise byla přijata 12.11.)
- 30.11. na základě doporučení srbských, muslimských a chorvatských představitelů schválil parlament mezinárodním společenstvím podporovanou ústavní reformu, navrženou zástupcem OSN Lajčákem; reforma zabrání zneužívání bojkotu jednání obou komor parlamentu k blokování rozhodovacího procesu a posiluje pravomoc ústřední federální vlády na úkor vlád konfederace a Republiky srbské
- 28.12. Sněmovna reprezentantů potvrdila 28:8 hlasům při jedné abstenci Nikolu Spiriće předsedou vlády

REPUBLIKA SRBSKÁ BOSNA A HERCEGOVINA

- 1.10. úřadujícím prezidentem se stal Igor RADOJIČIĆ poté, co 30.9. zemřel jeho předchůdce Milan Jelić
- 29.10. vláda se postavila proti snahám Vysokého zástupce OSN Lajčáka aplikovat doporučení EU k administrativní reformě, které znemožní RS paralyzovat jednání federálních orgánů a bojkotovat jejich činnost
- 9.12. předčasné prezidentské volby s 10 kandidáty vyhrál Rajko KUZMANOVIĆ se ziskem 42 % odevzdaných hlasů před Ognjenem Tadićem s 35 % získaných hlasů; inaugurace 28.12.

FEDERACE BOSNA A HERCEGOVINA

- 14.2. úřad předsedy vlády převzal Ahmet HADŽIPAŠIĆ
- 22.2. úřad prezidentky nastoupila Borjana KRIŠTO
- 22.3. předsedou vlády jmenován PhDr. Nedžad BRANKOVIĆ
- 23.3. úřad předsedy vlády převzal Ahmet HADŽIPAŠIĆ
- 30.3. Poslaneckou sněmovnou byla schválena nová vláda (MP PhDr. Nedžad BRANKOVIĆ)

BOTSWANA

- 19.1. změny ve vládě (MZV zůstává)

BRAZÍLIE

- 1.1. úřad prezidenta nastoupil Luis Inácio LULA DA SILVA a jeho vláda (MZV Nelson AMORIM)
- 1.2. předsedou Senátu byl zvolen poměrem 51:28 hlasům opět José Renan Vasconcelos CALHEIROS, předsedou Poslanecké sněmovny pak Arlindo CHINAGLIA JÚNIOR, který poměrem 261:243 porazil dosavadního předsedu Alda Rebelu
- 29.3. dokončeny změny ve vládě (MZV zůstává)
- 6.9. etický výbor Kongresu schválil návrh na odvolání předsedy Senátu pro podezření z korupce
- 12.9. Senát zamítl 40 proti 35 hlasům při 6 abstencích návrh na odvolání svého předsedy Renana Calheirose, nařčeného z korupce

BRITSKÉ ANTARKTICKÉ ÚZEMÍ

2007 správcem území jmenována Jane RUMBLE

BRITSKÉ INDICKOOCEÁNSKÉ ÚZEMÍ

VII/06 komisařem se stal Leigh TURNER

BRITSKÉ PANENSKÉ OSTROVY

- 26.-28.2. Velká Británie přijala návrh nové ústavy země, která i nadále zůstává zámořským územím Velké Británie s rozsáhlými pravomocemi; návrh ústavy bude konzultován s veřejností ostrovů
- 9.5. Zákonomádná rada jednomyslně schválila návrh nové ústavy, který jí předložila vláda hlavního ministra Orlanda Smithe; návrh byl zaslán k ratifikaci britské Tajné radě a ústava vstoupila v platnost v červenci 2007
- 20.8. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny (*House of Assembly*) s 15 členy
- 23.8. prvním předsedou vlády autonomního území se stal Ralph T. O'NEAL

BULHARSKO

- 22.1. inaugurace prezidenta Georgi Parvanova na nové funkční období
- 2.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

BURJATSKO

- 15.6. parlament potvrdil novým prezidentem Vjačeslava Vladimiroviče NAGOVICYN-a (10.7. nastoupil úřad)

BURKINA FASO

- 6.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 111 členy (Roch Marc Christian KABORÉ)
- 3.6. odstoupil premiér Paramanga Ernest Yoli a jeho vláda
- 4.6. novým předsedou vlády byl jmenován Tertius ZONGO
- 10.6. jmenována nová vláda (MZV Djibril Yipéné BASSOLET)

BURUNDI

- 15.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 10.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 19.2. zahájeno další kolo jednání vlády s rebely ze Sil národního osvobození (FNL) o postupu při realizaci smlouvy o příměří ze září 2006

- 16.3. Národní shromáždění odvolalo svého předsedu Immaculee Nahayo-a a na jeho místo zvolilo Pie NTAVYOHANYUMA-u
- 27.9. po mnoha týdnech neschopnosti parlamentu přijmout jakýkoliv zákon vinou bojkotu hlavních opozičních stran FRODEBU a UPRONA ohlásil prezident Nkurunziza uzavření dohody s opozicí o ukončení paralyzování činnosti státních orgánů, podle níž se opozice vrátí do vlády i do parlamentu
- 14.11. prezident rekonstruoval svou vládu s 19 členy, aby do ní zapojil příslušníky politické opozice a přerušil tak její bojkot práce parlamentu (novou MZV se stala Antoinette BATUMUBWIRA)
- 19.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1791 (2007) o prodloužení mandátu Integrovaného úřadu OSN BINUB do 31.12.2008

COOKOVY OSTROVY

Výkonná moc: vláda (James MARURAI)
ministr zahraničí Wilkie RASMUSSEN

26.9.2006 volby do Parlamentu (*Parliament*, Norman GEORGE) s 26 členy

Curaçao

Státní zřízení: ostrovní území Nizozemských Antil
 Nejvyšší představitel: guvernér nizozemské královny, kterého zastupuje správkyňe Lizanne Marie RICHARDS-DINDIAL
 Zákonodárna moc: Ostrovní rada (*Eilandsraad/Konseelho Insular*) s 21 členy
 Výkonná moc: Výkonná rada
 úřad správce
 Soudní moc: Vrchní soud Nizozemských Antil
 Správní rozdělení: jeden územní celek

- 8.4.05 referendum schvaluje 68 % hlasujících získání „statutu aparte“ jako separátní entity v rámci Nizozemského království (15.4. výsledky ratifikuje Ostrovní rada)
- 2.11.06 Sint Maarten a Curacao podepisují smlouvu s Nizozemím o získání „statutu aparte“ s platností od 1.7.2007
- 28.11.06 Ostrovní rada odmítla smlouvu s Nizozemím o získání „statutu aparte“ a tak odkládá rozpad Nizozemských Antil do 15.12.2008
- 24.4. volby do Ostrovní rady s 21 členem
- 9.7. Ostrovní rada přijala smlouvu s Nizozemím o „statutu aparte“

ČAD

- 23.2. v Paříži zemřel premiér Pascal Yoadinmadji, úřadujícím premiérem se stal Adoum YOUNOUSMI
- 27.2. novým předsedou vlády jmenován Dr. Nouradine Delwa KASSIRÉ KOUMAKOYÉ
- 28.2. náměstek MZV Djidda Moussa Outman oznámil, že jeho vláda odmítla rozmístění mírových sil OSN na svém území poblíž hranice s Darfúrem, se kterým uvažuje generální tajemník OSN
- 4.3. prezident Idriss Déby Itno jmenoval na návrh premiéra novou vládu (MZV Ahmat ALLAM-MI)
- 5.3. parlament vyslovil na své úvodní schůzi jarního zasedání důvěru nové vládě

- 7.3. prezident odmítl nabídku OSN na vyslání mírových sborů na hranice se Súdánem
- 3.5. Čad a Súdán se dohodly v Rijádu na spolupráci s AU a OSN při rozmístění společných mírových sil a pozorovatelské mise na společné hranici s Darfúrem a v přilehlých oblastech Čadu
- 23.6. pod patronátem Libye byly v Tripoli zahájeny rozhovory vlády s rebely ze Svazu sil za demokracii a rozvoj (UFDD)
- 10.8. vláda a opozice se dohodly na odložení parlamentních voleb o dva roky do r. 2009
- 25.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1778 (2007), kterou zřizuje mírovou misi OSN MINURCAT při hranicích se súdánským Darfúrem
- 4.10. vůdci čtyř hlavních vzbuřeneckých skupin podepsali dohodu s vládou o své účasti na mírových rozhovorech pod patronátem Libye na konci října; dohoda má umožnit rozmístění mírových vojsk při hranicích se súdánským Darfúrem
- 25.10. v libyjském městě Sirte byla pod patronátem Libye a za přítomnosti prezidentů Čadu a Súdánu podepsána mírová dohoda mezi čadskou vládou a vzbuřenci z Hnutí pro odpor a změnu (RFC), Národní dohody Čadu (CNT) a dvou frakcí Svazu sil za demokracii a rozvoj (UFDD); dohoda má ukončit boje, přiznat amnestii pro všechny bojovníky rebelů a propustit vězně, vzbuřencům umožnit přetvořit se na politické strany a začlenit své ozbrojené oddíly do vojenských a policejních sil Čadu

ČEČENSKO

- 15.2. ruský prezident Putin odvolal z funkce prezidenta Alu Alchanova a na jeho místo jmenoval úřadujícím prezidentem dosavadního premiéra Ramzana Achmadoviče KADYROV-a
- 2.3. parlament zvolil 55 hlasy z 58 členů obou jeho komor na návrh ruského prezidenta Putina prezidentem Čečenska Ramzana Achmadoviče KADYROV-a (nástup do funkce 5.4.)
- 10.4. novým předsedou vlády byl jmenován Odes Chasajevič BAJŠULTANOV, kterého téhož dne ve funkci potvrdil i parlament

ČESKO

- 9.1. jmenována nová vláda (MP Ing. Mirek TOPOLÁNEK, MZV Karel SCHWARZENBERG)
- 1.3. funkci náčelníka Generálního štábu Armády ČR převzal generálporučík Vlastimil PICEK
- 25.4. prezidentem Svazu průmyslu a dopravy zvolen na další 4 roky Ing. Jaroslav MÍL
- 3.10. odstoupila ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Dana Kuchtová (2.11. byl pověřen řízením tohoto ministerstva místopředseda vlády a ministr životního prostředí Martin BURSÍK)
- 1.11. 1. místopředseda vlády a ministr místního rozvoje Jiří Čunek oznámil svou demisi k 7.11.
- 4.12. ministrem školství, mládeže a tělovýchovy jmenován Mgr. Ondřej LIŠKA

velitel letectva genmjr. Ladislav MINAŘÍK, zástupce náčelníka Generálního štábu genpor. František HRABAL, náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky genmjr. Ivo ZBOŘIL

ČÍNA

- 26.4. novým ministrem zahraničí byl Stálým výborem parlamentu schválen JANG Ťie-čche /Yang Jiechi/
- 27.4. změny ve vládě (MP zůstává, novým MZV Jang Ťie-čche)

DAGESTÁN

- 11.3. parlamentní volby do Lidového shromáždění se 70 členy
- 4.4. předsedou Lidového shromáždění byl na jeho ustavující schůzi zvolen Magomed SULEJMANOV

DÁNSKO

- 24.10. premiér vyhlásil konání předčasných parlamentních voleb 13.11.
- 13.11. předčasné parlamentní volby do Folketingu se 179 členy
- 14.11. odstoupila vláda, jejíž předseda Rasmussen byl pověřen sestavením vlády nové
- 28.11. předsedou Folketingu byl zvolen Thor PEDERSEN
- 22.11. jmenována nová vláda (MP Anders Fogh RASMUSSEN, MZV Per Stig MØLLER)

EGYPT

- 19.3. parlament schválil hlay 315 ze 454 poslanců Lidového shromáždění 34 ústavních dodatků k ústavě z r. 1971, které budou předloženy lidovému referendu v dubnu 2007; změny se týkají zákazu politické činnosti na náboženském principu, změn volebního zákona, omezení vlivu soudní moci nad kontrolou výsledku voleb a boje proti terorismu
- 20.3. prezident vydal dekret o konání referenda ke 34 změnám ústavy dne 26.3., místo původně očekávaného 4.4.
- 26.3. ve všelidovém referendu se při účasti 27,1 % oprávněných hlasujících vyslovila většina 75,9 % pro 34 ústavních změn, zatímco 24,1 % voličů je odmítlo
- 11.6. I. kolo parlamentních voleb do horní komory, Poradní rady se 264 členy, ve kterých bylo z 88 obnovovaných mandátů zvoleno 74 poslanců; ve zbývajících obvodech proběhne II. kolo
- 18.6. ve II. kole parlamentních voleb do Poradní rady bylo obsazeno zbývajících 14 mandátů; dalších 44 členů jmenoval prezident (předsedou je od r. 2004 Saftwat EL-SHERIF)

EKVÁDOR

- 15.1. inaugurace nového prezidenta Rafaela Vicente CORREA DELGADO a jeho vlády (MZV Dr. María Fernanda ESPINOSA GARCÉS)
- 30.1. Kongres přerušil kvůli násilí veřejnosti jednání o ústavní reformě, která má změnou ústavy či referendem zřídit Ústavodárné shromáždění, které by přepracovalo ústavu země
- 13.2. při abstenci opozičních poslanců schválil Kongres 57 hlasy proti 1 návrh prezidenta na vyhlášení referenda o zřízení Ústavodárného Národního shromáždění se 130 členy, které by za 180 dní svého zasedání posoudilo ústavní změny; parlament však odmítl termín referenda 18.3. jako příliš krátký pro jeho řádnou přípravu
- 13.2. Nejvyšší volební soud stanovil termín referenda na 15.4.
- 1.3. Nejvyšší volební soud potvrdil právo budoucího Ústavodárného Národního shromáždění rozpustit Kongres

- 6.3. Kongres rozhodl 57 hlasy opozice o odvolání předsedy Nejvyššího volebního soudu Jorge Acosty Cisnerose, protože soud potvrdil konání referenda; jmenovaný se odmítl rozhodnutí parlamentu podřídít a označil je za nezákonné
- 7.3. Nejvyšším volebním soudem bylo odvoláno 57 poslanců Kongresu, kteří v rozporu se zákonem odvolali jeho předsedu
- 13.3. Volební soud potvrdil skončení mandátu 57 opozičních poslanců Kongresu, kteří chtěli protizákonně sesadit předsedu soudu za to, že potvrdil konání referenda o změně ústavy a okleštění pravomocí Kongresu
- 16.3. odvolání poslanci Kongresu se odvolali Ústavnímu soudu
- 20.3. volbou 21 náhradníka za 57 odvolaných poslanců bylo dosaženo minimálního kvóra účasti a tak obnoveno jednání Kongresu
- 27.3. soudce v provincii Guayas Juan Ramirez přijal odvolání sesazených poslanců a prohlásil tak jejich odvolání z funkce za neústavní
- 28.3. pokus soudce provinčního soudu Juana Ramireze o reinstalaci 57 opozičních poslanců, které 7.3. zbavil mandátu Nejvyšší volební soud, skončil tím, že i jeho soud odvolal, protože jeho rozsudek shledal protizákonným
- 28.3. předseda Kongresu Jorge Carvalho přerušil jeho zasedání
- 15.4. národní referendum o zřízení Ústavodárného Lidového shromáždění se 130 členy podpořilo za účasti 71,30 % ze 81,72 % návrh vlády na zřízení orgánu, který připraví novou ústavu; volby do ústavodárného shromáždění proběhnou v září nebo říjnu 2007
- 23.4. Ústavní soud rozhodl 6:3 hlasům, že odvolání 50 opozičních poslanců Kongresu, kteří se proti němu odvolali, Volebním soudem bylo neústavní a že odvolání poslanci se mohou vrátit do funkcí
- 24.4. Kongres odvolal všech 9 soudců Ústavního soudu, který rozhodl o neústavnosti odvolání 50 opozičních poslanců Volebním soudem
- 30.9. volby do Ústavodárného shromáždění se 130 členy
- 1.10. prezident Correa oznámil rozpuštění Kongresu po oznámení konečných úředních výsledků voleb do Ústavodárného shromáždění (3.10. předseda Kongresu Jorge Cevallos označil jeho záměr za protiústavní)
- 29.11. Ústavodárné shromáždění na své ústavující schůzi rozhodlo o rozpuštění Kongresu a potvrdilo prezidenta Correu ve funkci (v prosinci provedena rekonstrukce jeho vlády, v níž se ministryní zahraničí stala María Isabel SALVADOR CRESPO)

ERITREA

- 30.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1741 (2007) o prodloužení mandátu mise OSN v Etiopii a Eritreji (UNMEE) do 31.7.2007 a její omezení z 2300 na 1700 příslušníků vojenského personálu
- 18.4. novým ministrem zahraničí byl jmenován Mohammed Osman SALEH
- 30.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1767 (2007) o prodloužení mandátu mise OSN v Etiopii a Eritreji (UNMEE) do 31.1.2008
- 1.12. bez dohody vypršel termín pro vyznačení eritrejsko-etioopských hranic, stanovený před rokem společnou mezinárodní hraniční komisí; na hranicích zůstávají omezené mírové jednotky mise OSN UNMEE

ESTONSKO

- 4.3. parlamentní volby do Státního shromáždění (*Riigikogu*) se 101 členem
- 2.4. předsedkyní parlamentu byla zvolena Ene ERGMA
- 4.4. ustavena nová koaliční vláda (MP Andrus ANSIP, MZV Ureas PAET)

ETIOPIE

- 30.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1741 (2007) o prodloužení mandátu mise OSN v Etiopii a Eritreji (UNMEE) do 31.7.2007 a její omezení z 2300 na 1700 příslušníků vojenského personálu
- 30.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1767 (2007) o prodloužení mandátu mise OSN v Etiopii a Eritreji (UNMEE) do 31.1.2008
- 9.10. na doporučení Rady federace zvolila Rada lidových zástupců hlasy 430 poslanců proti 88 hlasům při 11 abstencích prezidentem znovu Girmu WOLDE-GIORGIS-e LUCHU
- 1.12. bez dohody vypršel termín pro vyznačení etiopsko-eritrejských hranic, stanovený před rokem společnou mezinárodní hraniční komisí; na hranicích zůstávají omezené mírové jednotky mise OSN UNMEE

FALKLANDY

IX/07 úřadujícím výkonným úředníkem se stal Michel BLANCH

FIDŽI

- 2.1. vojenský mluvčí major Neumi Leweni potvrdil záměr samozvaného prezidenta a velitele armády komodora Voreqe Bainimaramy předat výkonné pravomoci prezidentu Ratu Josefu Iloilovi v průběhu ledna 2007
- 4.1. předseda Vojenské rady komodor Bainimarama vrátil výkonné pravomoci prezidenta svému předchůdci Ratu Josefa ILOILO-vi Uluivuda a požádal jej o sestavení přechodné vlády, která připraví předčasné všeobecné volby; prozatímní premiér Jona Baravilalala Senilagakali téhož dne rezignoval, aby umožnil vytvoření přechodné vlády
- 5.1. prezident Iloilo jmenoval předsedou přechodné vlády předsedu Vojenské rady komodora Josaiu Voreque „Franka“ BAINIMARAMU
- 6.1. předseda Velké rady náčelníků Ratu Ovini Bokini oznámil, že rada potvrdila jmenování komodora Bainimaramy předsedou přechodné vlády
- 8.1. jmenováno prvních 8 členů prozatímní vlády, mezi nimi i ministr zahraničí Ratu Epeli NAILATIKAU
- 20.2. po výzvě Fóra tichomořských zemí, které označilo převrat z prosince 2006 za protiústavní, aby nové volby byly svolány do 18 měsíců, oznámil premiér Bainimarama, že vládá počítá s uspořádáním voleb, které by vedly k obnovení parlamentní demokracie, v r. 2010
- 2.5. premiér Bainimarama rozpustil tradiční Velkou radu náčelníků po té, co podvkrát odmítla návrh prezidenta Josefy, aby se viceprezidentem stal úřadující ministr zahraničí Ratu Epeli Nailatikau
- 31.5. skončil výjimečný stav, vyhlášený v prosinci 2006
- 19.6. vláda se shodla na uspořádání parlamentních voleb již v květnu 2009, tj. o rok dříve, než původně plánovala
- 7.9. znovu zaveden výjimečný stav poté, co se do země vrátil svržený premiér Qarase; výjimečný stav má zabránit jeho pokusům o destabilizaci země (6.10. zrušen, byť 4.10. bývalý premiér podal soudní žalubu na předáky převratu, který ho svrhl v r. 2006)
- 17.10. premiér přislíbil na zasedání Pacifického fóra na Tonze konání parlamentních voleb na začátku roku 2009 a respektování jejich výsledků

FILIPÍNY

- 14.5. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 275 členy a poloviny Senátu (12 senátorů)
- 26.5. odložené parlamentní volby v okrscích na jihu Mindanaa
- 6.6. ustavující schůze Senátu potvrdila ve funkci předsedy Manuela „Mannyho“ VILLAR-a, předsedou Poslanecké sněmovny znovu zvolen Jose DE VENANCIA Jr.
- 15.11. na dvoudenních jednáních v malajsijském Kuala Lumpur se dohodla vláda s Islámskou frontou osvobození Morů (MILF) na nové demarkaci hranic muslimské autonomie, která bude větší než dosavadní Muslimské Mindanao

FINSKO

- 18.3. parlamentní volby do Říšského sněmu s 200 členy
- 26.3. prozatímním předsedou parlamentu byl zvolen Timo KALLI
- 28.3. premiér Vanhanen podal demisi své vlády a byl pověřen sestavením nové vlády
- 17.4. parlament znovu zvolil předsedou vlády 212:71 hlasům Matti Taneli VANHANEN-a
- 19.4. složením přísahy do rukou prezidentky nastoupila do úřadu nová vláda (MZV Ilkka KANERVA)
- 24.4. předsedou Říšského sněmu byl zvolen Sauli NIINISTÖ

FRANCIE

- 11.1. prezident předložil návrh ústavní změny, podle které by měl mít parlament pravomoc sesadit prezidenta za určitých podmínek (16.1. ji schválilo NS, 19.2. ji spolu se zákazem trestu smrti a změnou statutu Nové Kaledonie na společném zasedání schválily NS a Senát)
- 24.1. Národní shromáždění přijalo zákon o reklasifikaci zámořských držav Francie do tří skupiny: a) zámořských departmentů a oblastí (DOM-ROM): Francouzská Guayana, Guadeloupe, Martinik a Réunion, b) zámořských společenství (COM): Francouzská Polynésie, Wallis a Futuna, Mayotte, St. Pierre a Miquelon a od 22.2. Saint Martin a Saint Barthélemy; c) zámořských zemí (POM): Francouzská Polynésie a Nová Kaledonie; reklasifikace zohledňuje míru a uspořádání místní samosprávy
- 9.2. parlament Francouzské republiky přijal zákon udělející statut zámořského společenství (collectivité) dvěma okresům zámořské oblasti Guadeloupe – Saint Barthélemy a Saint Martin; zákon nabyl účinnosti 22.2. zveřejněním ve Sbírce zákonů
- 23.2. členem Ústavní rady jmenován předseda parlamentu Jean-Louis DEBRÉ
- 7.3. úřadujícím předsedou Národního shromáždění byl zvolen Patrick OLLIER
- 19.3. Ústavní rada potvrdila účast 12 kandidátů v I. kole prezidentských voleb (Nicolas Sarkozy, Ségolene Royal, Francois Bayrou, Jose Bové, Jean-Marie Le Pen, Marie-Georges Buffet, Arlette Laguiller, Olivier Besancenot, Dominique Voynet, Philippe De Villiers, Frédéric Nihous, Gérard Schivardi)
- 26.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají, novým ministrem vnitra Francois Baroin)
- 22.4. v I. kole prezidentských voleb zvítězil Nicolas Sarkozy (31,18 %) před Ségolène Royalovou (25,87 %), Françoisem Bayrou (18,57 %) a Jean-Marie Le Penem (10,44 %) při téměř 85 % volební účasti; na dalších místech se umístili Olivier Besancenot (4,08 %), Philippe De Villiers (2,23 %), Marie-Georges Buffet (1,93 %), Dominique Voynet (1,57 %), Arlette Laguiller (1,33 %), Jose Bové

- (1,32 %), Frédéric Nihous (1,15 %), Gérard Schivardi (0,34 %) - II. kolo se koná 6.5.
- 6.5. ve II. kole zvolen prezidentem Nicolas Paul Stéphane SARKOZY /Sárközy de Nagy-Bócsa/, který získal 53,06 % odevzdaných hlasů, jeho oponentka Ségolène Royalová 46,94 % (inaugurace 16.5.)
 - 15.5. odstoupila vláda premiéra de Villepina
 - 16.5. inaugurace nového prezidenta Nicolase Sarkozyho
 - 17.5. novým premiérem byl jmenován François-Charles Amand FILLON
 - 18.5. jmenována nová vláda (MZV Bernard KOUCHNER)
 - 10.6. I. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění s 577 členy, ve kterém bylo zvoleno jen 110 poslanců
 - 17.6. II. kolo parlamentních voleb ve 467 obvodech, kde nebyl poslanec zvolen před týdnem
 - 18.6. premiér Fillon podal v souvislosti s konáním parlamentních voleb demisi své vlády
 - 19.6. prezident jmenoval novou vládu, kde se státním ministrem životního prostředí, udržitelného rozvoje, energie a dopravy stal Jean-Louis Borloo, ministryní hospodářství, financí a zaměstnanosti Christine Lagarde a ministrem zemědělství a rybolovu Michel Barnier; členy vlády se stalo i 11 státních tajemníků
 - 26.6. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Bernard ACCOYER

mluvčí Elysejského paláce David MARTINON

FRANCOUZSKÁ JIŽNÍ A ARKTICKÁ ÚZEMÍ

- 28.2. úřadujícím vrchním správcem se stal Alain MAUROY
- 10.4. novým vrchním správcem se stal Éric PILLOTON

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

- 12.4. předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen Édouard FRITCH
- 23.6. vláda prezidenta Gastona Tong Sanga přestála již druhý pokus opozice v parlamentu o vyslovení nedůvěry (návrh získal podporu jen 27 místo požadovaných 29 poslanců)
- 31.8. prezident Gaston Tong Sang prohrál hlasování o důvěru v parlamentu a odstoupil z funkce
- 13.9. Zákonodárné shromáždění zvolilo 27 hlasy ze 44 novým prezidentem Oscara Manutahi TEMARU-a, předáka separatistického Svazu pro demokracii (UPLD)
- 6.12. poté, co jeho předchůdce ztratil důvěru Zákonodárného shromáždění, byl novým prezidentem zvolen opět Gaston Tong SANG

GABON

- 20.1. po zveřejnění úředních výsledků parlamentních voleb ze 17.12.2006 odstoupila vláda, do funkce předsedy nové vlády byl opět jmenován Jean Eyeghe NDONG
- 25.1. oznámeno složení nové vlády (MZV Jean PING)
- 1.3. na ustavující schůzi Národního shromáždění byl zvolen jeho předsedou Guy NZOUBA-NDAMA

GAGAUZSKO

- 1.1. úřad hlavy státu (guvernéra) nastoupil Mikhail FORMUZAL, zvolený 29.12.2006

GAMBIE

- 25.1. parlamentní volby do Národního shromáždění s 53 členy
- 2.3. na ustavující schůzi Národního shromáždění byl jeho předsedou zvolen Fatoumatta JAHUMPA-CEESAY

GHANA

- 31.7. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí jmenován Akwasi OSEI-ADJEI

GIBRALTAR

- 11.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 17 členy (předseda John E. ALCANTARA)
- 12.10. premiérem znovu jmenován Peter R. CARUANA

GRENADA

- 15.5. vstoupily v platnost změny ve vládě (MP Keith MITCHELL, MZV Elvin NIMROD)

GRÓNSKO

- 30.4. z koaliční vlády odešla menší levicová strana Anuit Ataqatigiit, vedená MZV Josefem Motzfeldtem
- 1.5. účast na vládě potvrdily strany Siumut a Atassut, které mají v parlamentu se 31 členem těsnou většinu 16 poslanců; novým ministrem zahraničí se stal Lars Emil JOHANSEN

GRUZIE

- 13.4. RB OSN přijala rezoluci č. 1752 (2007) o prodloužení mandátu pozorovatelské mise OSN UNOMIG do 15.10.2007
- 29.9. na protest proti diktátorskému vystupování prezidenta Saakašviliho v reakci na obvinění ze strany jeho bývalého ministra obrany Okruašviliho vytvořili opoziční politické strany Frontu spásy s cílem nastolení demokracie a svržení Saakašviliho režimu
- 15.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1781 (2007) o prodloužení mandátu pozorovatelské mise OSN UNOMIG do 15.4.2008
- 7.11. v reakci na dlouhodobé protesty veřejnosti a opozice a s odvoláním na údajný pokus o státní převrat inscenovaný ruskými zpravodajskými službami vyhlásil prezident v celé zemi výjimečný stav po dobu 15 dní (9.11. dekret o vyhlášení výjimečného stavu do 22.11. potvrdil parlament)
- 8.11. prezident oznámil, že předčasné prezidentské volby se budou konat 5.1.2008 stejně jako referendum o uspořádání předčasných parlamentních voleb na jaře 2008
- 14.11. parlament přijal rezoluci o ukončení výjimečného stavu k 16.11.
- 16.11. ukončen výjimečný stav, novým předsedou vlády prezident jmenoval 17.11. Vladimera „Lado“ GURGENIDZE-ho (22.11. schválen parlamentem)
- 16.11. s výjimkou účasti v mírových silách OSN umístěných v Abcházii a Jižní Osetii ukončila ruská armáda svou přítomnost na území Gruzie
- 25.11. odstoupil prezident Saakašvili, aby mohl kandidovat v prezidentských volbách 5.1.2008; úřadující hlavou státu se stala předsedkyně Parlamentu Nino Anzoris asuli BURDŽANADZE

GUADELOUPE

- 28.10. úřadujícím prefektem se stal Yvon ALAIN
- 5.11. úřad prefekta převzal Emmanuel BERTHIER

GUATEMALA

- 9.9. parlamentní volby do Kongresu republiky se 158 členy
- 9.9. v prezidentských volbách získal Álvaro Colom – 28,23 %, Otto Pérez Molina – 23,51 %, Alejandro Giammattei – 17,23 %, Eduardo Suger - 7,45 %, Luis Rabbé – 7,29 %, Mario Estrada – 3,16 %, Rigoberta Menchú – 3,09 %, Fritz García-Gallont – 2,92 %, Óscar Castañeda – 2,56 %, Miguel Ángel Sandoval – 2,14 %, Manuel Conde Orellana – 0,76 %, Pablo Monsanto – 0,59 %, Héctor Rosales – 0,57 %, Vinicio Cerezo Blandón – 0,50 %)
- 4.11. ve II. kole prezidentských voleb zvítězil a prezidentem se stal Ing. Álvaro COLOM CABALLEROS, který získal 52,82 % hlasů, zatímco jeho oponent Otto Perez Molina 47,18 %; vítěz se spolu se svým viceprezidentem José Rafaelém ESPADOU ujme úřadu dne 14.1.2008

GUERNSEY

- 5.3. hlavním ministrem se stal Michael W. TORODE

GUINEA

- 10.1. prezident odvolal Elhadji Fodé Bangoura z povinností ministra pro koordinaci vlády a touto funkcí pověřil 19.1. ministra plánování Eugéne CAMARU
- 24.1. prezident přislíbil jmenovat předsedu vlády, jak pro své ukončení generální stávky, zahájené 10.1., požadují odboráři, dále i Nejvyšší soud a církevní kruhy
- 9.2. na obnovený post předsedy vlády byl jmenován Eugéne CAMARA
- 12.2. prezident vyhlásil „stav obležení“ a uložil armádě, aby ukončila nepokoje, které se obnovily poté, co jmenoval premiérem svého nejbližšího spolupracovníka
- 15.2. předseda Národního shromáždění Aboubacar Sompore zahájil sérii rozhovorů s představiteli církví, ozbrojených sil a podnikatelských kruhů o uklidnění vnitropolitické situace, zjiřené vyhlášením výjimečného stavu
- 23.2. parlament odmítl požadavek prezidenta na prodloužení výjimečného stavu
- 25.2. poté, co prezident přislíbil jmenovat premiérem osobu přijatelnější opozici, odvolali odboráři s platností od 27.2. generální stávku
- 26.2. prezident jmenoval novým předsedou vlády Lansanu KOUYATÉ-ho (funkce se ujal 1.3. složením ústavního slibu)
- 28.3. prezident jmenoval novou vládu premiéra Kouyatého (MZV Abdoul Kabele CAMARA)
- 8.5. oznámeno odložení parlamentních voleb z června na prosinec 2007
- 12.5. nespokojení vojáci požadují jednání s vládou o zvýšení svých platů a zlepšení ubytovacích podmínek
- 12.5. prezident provedl změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

GUINEA – BISSAU

- 19.3. Národní lidové shromáždění vyslovilo 54 hlasy proti 28 s 8 abstencemi nedůvěru premiérovi Aristidu Gomesovi, který 29.3. odstoupil z funkce
- 9.4. prezident jmenoval novým předsedou vlády Martinho N'DAFA KABI-ho (10.4. se ujal funkce, 13.4. schválen parlamentem)
- 18.4. jmenována nová vláda (ministřyní zahraničí se stala Maria da Conceição NOBRE CABRAL)

HAITI

- 15.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1743 (2007) o prodloužení mandátu mírové mise OSN MINUSTAH do 15.10.2007
- 15.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1780 (2007) o prodloužení mandátu mírové mise OSN MINUSTAH do 15.10.2008

HONDURAS

- 8.10. Mezinárodní soudní dvůr rozhodl o nové mořské hranici Hondurasu s Nikaraguou, aby ukončil dlouholetý hraniční spor obou zemí o přístup do vod bohatých na ryby; prezidenti obou zemí rozhodnutí soudu akceptovali

HONGKONG

- 16.2. poté, co získal 641 nominací od 796 členů Volebního výboru, byl do voleb správce zvláštní oblasti nominován Donald Tsang, jakož i Alan Leong, který získal 132 nominací (zákon požaduje pro účast ve volbách nejméně 100 nominací)
- 24.3. správcem zvláštního území byl zvolen na pětileté funkční období Volebním výborem v poměru 649:123 hlasům dosavadní správce Donald TSANG, když porazil svého protikandidáta Alana Leonga (oficiální nástup funkce 1.7.)
- 8.4. na inauguračním ceremoniálu v Pekingu byl premiérem ČLR uveden do funkce správce Donald TSANG
- 25.6. správce jmenoval novou výkonnou radu, která se ujme úřadu 1.7.
- 1.7. instalována nová vláda (hlavní sekretář Henry TANG YING-YEN)
- 11.7. zveřejněním návrhu na postupné dosažení plně demokratické státní správy začalo tříměsíční období konzultací o budoucnosti země; návrh počítá s přímou volbou správce zvláštní oblasti
- 29.12. správce Donald Tsang oznámil, že podle rozhodnutí stálého výboru Všečínského shromáždění lidových zástupců z 29.12. se budou přímé volby správce zvláštní oblasti občany Hongkongu konat v r. 2017 a volby všech poslanců v r. 2020; dosud správce volí 800 členů Volebního výboru a voliči jen polovinu z 60 členů Zákonomádné rady

HORSKÝ BADACHŠÁN

- 12.2. ve funkci předsedy správy potvrzen Kodir Kosimovič KOSIMOV, jako úřadující ji vykonává od 25.12.2006

CHILE

- 26.3. změny ve vládě (MZV zůstává)

CHORVATSKO

- 17.10. prezident Mesič rozpustil Chorvatský Parlament a svolal parlamentní volby na 25.11.
- 25.11. parlamentní volby do Chorvatského Parlamentu (*Hrvatski Sabor*) se 152 členy
- 15.12. sestavením nové vlády pověřil prezident dosavadního premiéra Iva SANADER-a

INDIE

- 13.1. MZV Mukherdží potvrdil na setkání s pákistánským prezidentem Mušarráfem v Islamabadu pokračování mírového procesu mezi oběma zeměmi, přerušeno po ložiském pumovém útoku v Bombaji; další kolo jednání proběhne v březnu

- 8.2. premiér Singh podepsal v Novém Dillí s bhútánským králem novou bhútánsko-indickou Smlouvu o přátelství, která po 57 letech posiluje svrchovanost Bhútánu v oblasti zahraniční politiky a nákupu zbraní
- 20.2. v Novém Dillí zahájeno další kolo rozhovorů mezi ministry zahraničí Pákistánu a Indie Churšidem Kasúrim a Pranábem Mukherdžim o řešení vzájemných vztahů, zejména kašmírské otázky, pobytu vojsk na ledovci Siachen a snížení rizika jaderných nehod
- 21.2. Indie podepsala s Pákistánem dohodu o snížení rizika vzniku jaderného konfliktu
- 13.3. v Islamabádu zahájeno další kolo mírových rozhovorů mezi Indií a Pákistánem; během dvoudenních diskusí jednal státní tajemník MZV Shiv Shankar Menon s pákistánským partnerem Riazem Mohammedem Khanem o Kašmíru a omezení jaderných zbraní
- 15.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 13.6. volební komise oznámila konání prezidentských voleb dne 19.7., pokud se vládní koalice s opozicí nedohodnou na společném kandidátovi (kandidátkou vlády se 14.6. stala místopředsedkyně Rady států a guvernérka Rádžasthánu Pratibha Patil-ová); dalším kandidátem se stal viceprezident Bhairon Singh Šechawat
- 19.7. prezidentské volby, v nichž byla 13. indickým prezidentem zvolena Pratibha Devisingh PATIL, která získala podporu dvou třetin ze všech 4 896 oprávněných volitelů z řad poslanců federálního i státních zákonodárných sborů (tj. 638.116 z 1,098.882 možných hlasů), zatímco její jediný protikandidát, kandidát opozice a viceprezident Šri Bhairon Singh Šechawat 331.306 hlasů (inaugurace 25.7.)
- 21.7. odstoupil viceprezident Šri Bhairon Singh Šechawat
- 31.7. separatisté z Národní socialistické rady Nágaska (NSCN) prodloužili jednostranné příměří s vládou na neomezené období; nejstarší v zemi odboj etnických Nágů začal r. 1956, jednání se spolkovou vládou byla zahájena r. 1997

velitel letectva generál Šaší TJÁGÍ,

INDONÉSIE

- 7.5. rekonstrukce vlády (MZV zůstává)

IRÁK

- 21.1. političtí následovníci šíitského imáma Muktady Sadra ukončili bojkot činnosti orgánů státu, který na protest proti setkání premiéra Malíkiho s prezidentem USA vyhlásili v listopadu 2006
- 16.4. na protest proti odporu USA ohlásit termín svého odchodu ze země odvolal blok radikálního šíitského klerika Muktady Sadra 6 svých ministrů z koaliční vlády, které však nadále slibuje podporu v parlamentu
- 18.4. při příležitosti převzetí správy nad jihoiráckou provincií Maysan iráckou vládou oznámil premiér, že irácké ozbrojené síly budou kontrolovat do konce roku celé území státu, byť Maysan je teprve čtvrtou z 18 provincií, která byla po okupaci intervenčními jednotkami v r. 2003 předána místním orgánům
- 31.5. USA předaly správu nad 3 severoiráckými provinciemi v autonomní oblasti Kurdistán (Arbíl, Duhúk, as-Sulajmánija) místním orgánům
- 11.6. parlament sesadil svého předsedu Mahmúda Mašhadáního pro hrubé nedodržení zásad parlamentárního jednání; Fronta národní shody má do týdne navrhnout nového kandidáta na místo předsedy. Úřadujícím předsedou Rady poslanců se stal šajch Chálid al-ATÍJA.

- 29.6. hlavní sunitský blok ve vládě, Fronta národní dohody, oznámil bojkot zasedání vlády na protest proti právnímu stíhání jednoho z jeho šesti ministrů
- 29.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1762 (2007) o ukončení činnosti komise UNMOVIC a mise jaderné agentury IAEA, dohlížející nad zbraněmi hromadného ničení
- 17.7. politický blok šiitského vůdce Muktady Sadra ukončil bojkot činnosti parlamentu poté, co vláda slíbila obnovit šiitskou mešitu, zničenou bombardováním vládními vojsky
- 19.7. hlavní sunnitská poslanecká skupina – Fronta národní shody – ukončila bojkot činnosti parlamentu poté, co její předseda parlamentu Mahmúd Mašhadání byl reinstalován do své funkce
- 1.8. Fronta národní shody - jako její hlavní sunnitská složka - opustila vládu na protest proti tomu, že vláda nesplnila její požadavky na reformy nezbytné pro záchranu země
- 10.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1770 (2007) o prodloužení mandátu mise OSN UNOMI o další rok do 10.8.2008 a o rozšíření její úlohy při mírové obnově země
- 16.8. političtí reprezentanti šiitů a Kurdů se dohodli na nové koaliční smlouvě a zaplnění vládních křesel za sunity, kteří vládu opustili; hlavní sunitský blok v parlamentu – Islámská strana Iráku – odmítl na nové koalici účast
- 26.8. předáci šiitských, sunnitských a kurdských stran uzavřeli dohodu o usmíření, která má zabránit sektářskému násilí v zemi a ustavuje zvláštní výbor; současně se předáci dohodli na konání voleb do orgánů provincií a na zmírnění zákazu politické činnosti pro bývalé členy strany Baath
- 29.8. předák šiitských radikálů Moqtada Sadr přerušil na 6 měsíců aktivity své milice, Mahdího armády
- 8.9. sunnitský blok Fronty národního dialogu ukončil bojkot činnosti parlamentu a všech jeho 11 poslanců se podle vůdce bloku Sáliha al-Mutlaqa vrátí ke své práci
- 15.9. politické uskupení loajální radikálnímu šiitskému klerikovi Muktada Sadrovi vystoupilo z vládnoucí šiitské aliance a tak postavilo vládu po menšinové pozice
- 6.10. dohodu o ukončení vzájemného násilí podepsali předáci dvou nejlivnějších šiitských frakcí, radikální klerik Muktada Sadr z Mahdího armády a předseda Nejvyšší islámské rady Iráku Abdul Azíz al- Hakim
- 29.10. vláda převzala od amerických okupačních vojsk kontrolu bezpečnostní situace nad jihoiráckou šiitskou provincií Karbala
- 16.12. britské síly předaly kontrolu nad další jihoiráckou provincií Basra orgánům vlády; ty již převzaly odpovědnost za polovinu z 18 provincií země
- 18.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1790 (2007), která prodlužuje mandát mnohonárodních sil v Iráku do 31.12.2008 a souhlasí s přehodnocením mandátu k 15.6.2008 na přání vlády Iráku

ÍRÁN

- 4.9. předsedou Rady expertů s 86 členy byl zvolen Akbar Hašimi RAFSANDŽÁNÍ, který nahradí ve funkci ajatolláha Aliho Meškiniho, který zemřel v červenci; Rafsandžání získal 41 hlasů a porazil tak své konzervativní protikandidáty ajatolláha Ahmeda Džannadiho (30 hlasů) a ajatolláha Mohammeda Takí Mesbah-Jazdiho

IRSKO

- 29.4. na žádost premiéra Aherna rozpustila prezidentka parlament a vyhlásila parlamentní volby na 24.5.
- 24.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 166 členy (předseda John O'DONOGHUE)
- 12.6. uzavřena koaliční dohoda vítězné Fianna Fáil se Zelenou stranou o vytvoření společné vlády
- 14.6. ustavující schůze parlamentu zvolila 89:76 hlasů Poslanecké sněmovny novým předsedou vlády Bartholomew „Bertie“ Patricka AHERN-a, který sestavil novou koaliční vládu (MZV Dermot AHERN)
- 23.7. volby do Senátu s 60 členy (předseda Rory KIELY)

ISLAND

- 12.5. parlamentní volby do Althingu s 63 členy (předseda Sturla BÖDVARSSON)
- 15.5. odstoupila ministryně zahraničí Valgerdur Sverrisdóttir
- 24.5. prezident jmenoval novou vládu (MP Geir Hilmar HAARDE, MZV Ingibjörg Sólrún GÍSLADÓTTIR)

ITÁLIE

- 21.2. poté, co Senát odmítl vládní návrh na rozmístění italských vojsk v Afghánistánu, podal demisi premiér Romano Prodi
- 24.2. prezident odmítl přijmout demisi premiéra Prodiho a požádal ho, aby požádal parlament o důvěru při nejbližší příležitosti
- 28.2. Senát vyslovil 162 hlasy proti 157 důvěru Prodiho vládě (2.3. Poslanecká sněmovna 342:253 hlasům)

IZRAEL

- 23.1. generální prokurátor Menachem Mazuz obvinil prezidenta Kacava z trestných činů znásilnění, sexuálního obtěžování a zneužití pravomoci
- 25.1. mandátový výbor parlamentu prohlásil za „dočasně neschopného“ výkonu funkce a uvolnil 13:11 hlasům prezidenta Kacava na 3 měsíce z funkce, kterou bude nadále plnit předsedkyně Knessetu Dalia Itzik; nevyhověl tak požadavkům politických stran i premiéra Omerta na Kacavovo odvolání či jeho demisi
- 4.2. vláda schválila jmenování generálmajora Gabi Aškenázyho novým náčelníkem generálního štábu ozbrojených sil
- 14.2. Knesset zahájil debatu o odvolání prezidenta Kacava z funkce, které vyžaduje souhlas 90 ze 120 poslanců
- 8.5. Knesset ve dvou hlasováních hlasy 60:28 a 62:26 poslanců odmítl návrhy na vyslovení nedůvěry premiérovi Olmertovi a jeho vládě
- 13.6. ve II. kole zvolil Knesset 86 hlasy ze 120 novým prezidentem Šimona PERES-e, který nastoupí úřad 15.7.; v I. kole získal místo potřebných 61 jen 58 hlasů, zatímco jeho protikandidáti, Reuven Rivlin se 37 hlasy a Colette Vitalová s 21 hlasem, po prvním kole z voleb odstoupili
- 29.6. po dohodě se svými obhájci a generálním prokurátorem, který mu přislíbil snížení trestu, podal prezident Kacav demisi do rukou předsedkyně Knessetu Itzikové
- 1.7. prozatímní prezidentkou se stala Dalia ITZIK
- 1.7. Nejvyšší soud odložil vznesení obžaloby proti odstoupivšímu prezidentovi Kacavovi
- 15.7. devátým prezidentem Izraelského státu byl inaugurován Šimon PERES

- 20.7. vláda začala s propouštěním 256 z 10 tisíc palestinských vězňů ve snaze posílit postavení palestinského prezidenta Abbáse; vstřícné gesto se však netýká příslušníků Hamánu
- 27.11. v americkém Annapolisu se konala za účasti 44 zemí, mj. Izraele, Palestiny, USA, OSN a vybraných arabských států, konference o míru na Středním východě, která má urychlit proces vyhlášení plné nezávislosti palestinského státu; podle jejího závěru dojde 12.12. k obnově přímých izraelsko-palestinských rozhovorů o míru v oblasti s cílem ustavení nezávislého palestinského státu do konce r. 2008
- 28.11. rozhovory předsedy vlády Olmerta s prezidentem palestinské autonomie Abbásem ve Washingtonu byl obnoven dialog o mírovém řešení středovýchodní krize
- 12.12. izraelsko-palestinský řídicí výbor k jednání o obnově mírových rozhovorů obnovil v Jeruzalému svou činnost, pozastavenou v r. 2000

JAMAJKA

- 22.8. volební komise odložila konání všeobecných parlamentních voleb ze 27.8. na 3.9. s ohledem na odstraňování následků hurikánu Dean, který ostrov zasáhl 19.8.; generální guvernér její rozhodnutí potvrdil vzápětí
- 3.9. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 60 členy (předseda Delroy CHUCK)
- 11.9. nastoupila nová vláda (MP Bruce GOLDING, MZV Dr. Kenneth BAUGH)

JAPONSKO

- 9.1. dosavadní generální ředitel Úřadu národní sebeobraně Fumio KJUMA byl jmenován prvním ministrem obrany země po 2. světové válce
- 26.1. premiér navrhl v parlamentu uspořádat referendum o změnách v dosavadní pacifistické ústavě země
- 13.4. dolní sněmovna schválila zákon o změně ústavy, která umožní větší použití japonských ozbrojených sil v zahraničí; pokud bude schválena i horní sněmovnou, bude ústavní reforma předložena všelidovému referendu
- 14.5. Sněmovna rádců schválila návrh zákona o změnách ústavy, který bude předložen referendu
- 19.6. vládní strany dosáhly dohody o prodloužení zasedání parlamentu, jež mělo skončit 23.6. do 5.7., aby mohly být projednány důležité zákony; tím byl termín pro volby do Sněmovny rádců posunut z 22. na 29.7.
- 29.7. parlamentní volby poloviny mandátů ve Sněmovně rádců s 242 členy
- 27.8. předsedou Sněmovny rádců zvolen Satsuki EDA
- 27.8. změny ve vládě (novým MZV se stal Nobutaka MAČIMURA)
- 12.9. svou demisi, jakož i odstoupení celé své vlády, oznámil premiér Šinzó Abe
- 23.9. vládnou Liberálně demokratická strana zvolila svým novým předsedou 330 hlasy z 527 účastníků sjezdu Jasuo Fukudu, zatímco jeho pritikandidát Taro Aso získal 197 hlasů
- 25.9. Poslanecká sněmovna zvolila novým premiérem Jasuo FUKUDU, který vzápětí představil svou vládu (MZV Masahiko KOMURA)

JEMEN

- 31.3. novým předsedou vlády byl jmenován Ali Mohammed MAJUR (MUJAWAR)
- 5.4. jmenována nová vláda (MZV Abu Bakr Abdallah al-QIRBI), schválena parlamentem 7.4.

- 16.6. vůdce šiitských povstalců z hnutí Zaidí Šía v severozápadní provincii Sa'adah Abdul-Malik Al-Houthi přijal nabídku vlády na příměří a zastavil bojové akce, zahájené v únoru t.r.; na návrh vlády Kataru byla podepsána dohoda, podle níž se vůdci hnutí, působícího od r. 2004, uchýlí do exilu do Kataru, kde se vzdají veškeré politické činnosti proti jemenské vládě, vláda nabídla všem řadovým účastníkům rebelie všeobecnou amnestii a Katar uhradí rekonstrukci válkou zničených oblastí
- 29.12. vláda vyhlásila třídní smutek za předsedu Poslanecké sněmovny Abdulláha Bin Husajna al-Ahmara, který podlehl rakovině

JIŽNÍ GEORGIE A SANDWICOVY OSTROVY

- 13.7. zřízena funkce hlavního výkonného úředníka místní správy, kterým se stala Harriet HALL

JIŽNÍ OSETIE

- 23.4. gruzínský prezident oznámil plán na řešení konfliktu s odpadlickou vládou Jižní Osetie; plán předpokládá vytvoření dočasné správy, která vyšle své zástupce do ústředních orgánů Gruzie a bude financována z rozpočtu Gruzie, přičemž se časem rozhodne o obnovení statutu vnitřní autonomie Jižní Osetie v rámci Gruzie

JIŽNÍ SÚDÁN

- 11.10. představitelé jihosúdánského SPLM ohlásili odchod z ústřední vlády národní jednoty, protože v severní části země nebyla implementována opatření dohodnutá v mírové smlouvě z r. 2005, zejména vymezení vzájemné hranice a stažení vládních vojsk z Jižního Súdánu
- 17.10. vládnoucí strana Súdánské lidové osvobozené hnutí (SPLM) rozhodla o znovu vstoupení do ústřední vlády Súdánu za podmínky důsledné realizace rámcové mírové dohody z 9.2.2005
- 3.11. oznámeno dosažení dohody ústřední a jihosúdánské vlády o úplné implementaci mírové dohody z r. 2005; tento krok schválily jak severosúdánský Národní kongres, tak jihosúdánské Lidové osvobozené hnutí Súdánu (SPLM)
- 11.12. ve snaze ukončit politickou krizi se představitelé SPLM rozhodli navrátit se do vlády národní koalice

JORDÁNSKO

- 20.11. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 110 členy (předseda Abdulhadi AL-MAJALI)
- 22.11. odstoupila vláda Maarufa al-Bachita, novým předsedou vlády jmenován Nader al-DAHABI
- 25.11. do rukou krále složila slib nová vláda (MZV Salah AL-BASHIR)

KALMYCKO

- 5.12. úřadujícím předsedou vlády se stal Vladimír Borisovič SENGEJEV (12.12. potvrzen ve funkci)

KAMBODŽA

- 4.6. společným setkáním místních a zahraničních soudců začalo jednání mezinárodního soudu nad zločiny Rudých Khmérů

- 12.6. mezinárodní soud ECCC se dohodl na 113 člancích pravidel o uplatňování kambodžského a mezinárodního práva v senátech k jednotlivým druhům trestné činnosti Rudých Khmérů
- 20.11. prvním veřejným slyšením bylo zahájeno jednání Mezinárodního tribunálu ECCC o zločinech genocidy Rudých Khmérů

KAMERUN

- 22.7. parlamentní volby do Národního shromáždění se 180 členy
- 30.9. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Djibril CAVAYÉ YEGUIE
- 1.10. ustavena nová vláda (MP Ephraim INONI, MZV Henry Eyebe AYISSI)

KANADA

- 4.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 26.3. parlamentní volby v Quebecu do provinčního shromáždění se 125 členy vyhrála opoziční Action Democratic Party (Mario Dumont), před vládouci Quebec Liberal Party (Jean Charest) a Parti Quebecois (André Boisclair); znamená to, že referendum o samostatnosti Quebecu, prosazované PQ, se nebude konat
- 14.8. změny ve vládě (novým MZV jmenován Maxime BERNIER)
- 5.9. premiér Harper svolal nové zasedání parlamentu až na 16.10. a tak vyvolal nebezpečí hlasování o důvěře jeho menšinové vládě a následných mimořádných voleb
- 6.12. kanadská vláda podepsala s vládou Quebecu a zástupci inuitské menšiny rámcovou dohodu, která má do r. 2009 ustavit na území Quebecu poloautonomní oblast NUNAVIK, obývanou Anuity (660 tis. km², 11 tis. obyvatel); bude ji spravovat 21-členné přímo volené regionální shromáždění a 5-členná vláda

KATAR

- 3.4. odstoupil premiér šajch Abdulláh bin Chalífa al-Sání a jeho vláda, jeho nástupcem jmenoval emír dosavadního ministra zahraničí šejcha HAMÁDA bin Džasín bin Džábír al-Sáního, svého bratrance (vykonává nadále i funkci ministra zahraničí)
- 15.5. změny ve vládě (MP a MZV zůstává)

KAZACHSTÁN

- 8.1. z funkce odstoupil premiér Achmetov a s ním jeho vláda
- 10.1. parlament zvolil novým premiérem Karima Kažymkanoviče MASIMOV-a
- 11.1. prezident jmenoval novou vládu (MZV Marat Muchanbetkazijevič TAŽIN)
- 11.1. předsedou Senátu byl zvolen Kassymžomart Kemelevič TOKAJEV
- 18.5. společné zasedání obou komor parlamentu – Senátu a Madžlisu – schválilo téměř jednomyslně (jediný hlas v obou komorách byl proti) změnu ústavy, která ruší omezení počtu mandátů prezidenta, které může vykonávat jedna osoba, rozšiřuje počet poslanců obou komor ze 116 (39 v Senátu a 77 v Madžlisu) na 154 (47 v Senátu a 107 v Madžlisu) a dává prezidentovi právo rozpustit parlament (21.5. ji podepsal prezident republiky)
- 20.6. prezident rozpustil Madžlis a vyhlásil předčasné parlamentní volby na 18.8. do parlamentu s rozšířeným počtem poslanců Madžlisu na 107
- 18.8. předčasné parlamentní volby do Sněmovny (*Mazhilis*) se 107 členy
- 2.9. předsedou Sněmovny byl zvolen Aslan Espulajevič MUSSIN

KEŇA

- 22.10. prezident rozpustil parlament a umožnil tak, aby volební komise vyhlásila nové parlamentní volby do Národního shromáždění
- 26.10. Volební komise oznámila, že prezidentské i parlamentní volby se budou konat 27.12.
- 27.12. prezidentské volby (Mwai Kibaki, Raila Odinga, Kalonzo Musyoka, Pastor Pius Muiru) a volby do Národního shromáždění s 224 členy
- 30.12. poté, co Keňská volební komise oznámila úřední výsledky prezidentských voleb (Mwai Kibaki – 4,584.721 hlasů, Raila Odinga – 4,352.993 hlasů, Kalonzo Musyoka – 879.903 hlasů) a prohlásila ho jejich vítězem, složil prezident Mwai KIBAKI prezidentskou přísahu a ujal se funkce na druhé volební období

KIRIBATI

- 22.8. všeobecné parlamentní volby do Shromáždění (*Maneaba Ni Maungatabu*) se 44 členy
- 30.8. II. kolo parlamentních voleb do Shromáždění (předseda Taomati T. IUTA)
- 17.10. v prezidentských volbách byl do čela státu znovu zvolen Anote TONG, který získal 64,30 % odevzdaných hlasů, zatímco Nabuti Mwemwenikarawa 33,43 %, Patrick Tatireta 1,46 % a Timon Aneri 0,81 %

KOLUMBIE

- 19.2. prezident jmenoval novým ministrem zahraničí Dr. Fernanda ARAUJO PERDOMO, jehož předchůdkyně María Consuelo Araújo téhož dne odstoupila z rodinných důvodů
- 18.4. vláda schválila dočasné příměří, navržené levicovou guerillovou Armádou národního osvobození (ELN) 16.4.
- 25.5. prezident oznámil propuštění skupiny z 500 povstalců z Revolučních ozbrojených sil Kolumbie (FARC) do 7.6. výměnou za 56 rukojmí, unesených FARC
- 4.6. povstalci z FARC odmítli dohodu o výměně 56 zadržovaných rukojmí za 200 vězněných povstalců
- 5.6. vláda začala propouštět vězněné rebely z FARC jako jednostranný projev své dobré vůle
- 25.7. na protest proti rozhodnutí Nejvyššího soudu o zacházení s jejich příslušníky jako s kriminálními a nikoliv politickými vězni, přerušily pravicové polovojskové guerily účast na mírovém procesu, probíhajícím podle dohod z r. 2003, které jim takové zacházení zaručovaly
- 2.8. prezident nabídl levicovým rebelům z FARC vytvoření dočasné demilitarizované zóny, kde by mohly proběhnout mírové rozhovory o propuštění vězněných povstalců; zóna by měla fungovat po 90 dní a pod mezinárodní ochranou
- 8.11. ve snaze přimět levicové rebely z FARC propustit zajatce a zahájit mírové rozhovory s vládou, se v Caracasu setkal venezuelský prezident Chávez s vyslancem předsedy FARC Manuela Marulandy
- 21.11. vláda ukončila zapojení venezuelského prezidenta do jednání s povstalci z Revolučních ozbrojených sil Kolumbie (FARC) o propuštění rukojmích
- 7.12. prezident souhlasí s požadavkem FARC a katolické církve na vytvořením zvláštních demilitarizovaných zón, v nichž by mohlo dojít k výměně rukojmí za propuštěné zajaté partyzány

- 13.12. Mezinárodní soudní dvůr odmítl žádost Nikaraguy o přiznání svrchovanosti nad ostrovy San Andres, Providenci a Santa Catalina, které byly r. 1928 postoupeny Kolumbii

KOMI

- 11.3. parlamentní volby do Nejvyšší rady

KOMORY

- 14.2. skončil mandát prezidenta ostrova Anjouan Mohameda Bacara, kterého Ústavní soud vyzval k rezignaci, neboť odmítl odstoupit dobrovolně, s tím, že bude ustavena prozatímní vláda do voleb nového prezidenta 10.6.
- 22.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 28.4. v návaznosti na usnesení federálního Ústavního soudu z 26.4., že funkční období dosavadního prezidenta Bacara skončilo jmenoval federální prezident prozatímním prezidentem Anjouanu jeho oponenta Kaambiho HOUAMADI-ho, který bude ve funkci do červnových prezidentských voleb
- 2.5. vypuklo násilí na ostrově Anjouan, když místní orgány podporující sesazeného Mohameda Bacara obsadily budovy ústřední vlády v hlavním městě ostrova Mutsamudu a ustanovily prozatímní vládu; milice věrné Bacarovi zaútočily na kasárna federální armády
- 10.5. AU vyslala mírové jednotky na Komory, aby zajistily mírový průběh voleb prezidentů na jednotlivých ostrovech; pobyt jednotek AU je omezen od 13.5. do 31.7.2007
- 11.5. došlo k dohodě mezi Bacarem a federálním prezidentem Sambím, že prozatímní správu bude do voleb řídit a novým prozatímním prezidentem Anjouanu se stane Balcarův spojenec Dhoihirou HALIDI
- 19.5. skončením mandátu předchozího prezidenta se uvolnil úřad prezidenta Mohéli
- 22.5. prozatímním prezidentem Mohéli jmenován Youssouf EL-FAROUK
- 26.5. skončilo funkční období prezidenta Grand Comore, zastupujícím prezidentem se stal Soulé Ahamada MROIVILI
- 30.5. prozatímním prezidentem Grand Comore jmenován Soudaj HAMADI
- 10.6. volby místních orgánů na všech ostrovech (18 kandidátů na prezidenta na Grand Comore, 8 v Anjouanu a 5 na Mohéli) s tím, že AU a federální vláda odložily volby na Anjouanu do 17.6. vzhledem k předvolebním nepokojům a napjaté politické situaci na ostrově (přivrženci bývalého prezidenta Bacara však konání voleb v původním termínu prosadili, 4 zbývající kandidáti nelegální volby bojkotovali)
- 10.6. v 1. kole prezidentských voleb na Grand Comore získal Mohamed Abdoulwahab 16,8 %, Said Larifou 14,6 % a Abdou Soule Elbak 13 % hlasů z celkem 18 kandidátů; první dva postupují do 2. kola 24.6.
- 10.6. v 1. kole prezidentských voleb na Mohéli s 5 kandidáty získali Mohamed Ali Said 32,7 %, Mohamed Said Fazul 29,7 % a Abdou Djabir 25 % hlasů; první dva postupují do 2. kola 24.6.
- 14.6. již po prvním kole, v němž údajně získal 73 % odevzdaných hlasů, se prezidentem Anjouanu prohlásil a úřad nastoupil Mohamed BACAR; ústřední vláda jeho inauguraci odmítla, Ústavní soud volby anuloval a nové I. kolo vyhlásil na 17.6.
- 24.6. ve 2. kole prezidentských voleb získal na ostrově Grand Comore Mohamed ABDELWAHAB 57 % a na ostrově Mohéli Mohamed Ali SAID 58 % odevzdaných hlasů; inaugurováni byli 30.6. (Abdelwahab), resp. 1.7. (Said)

- 6.7. v Pretorii se uskutečnilo jednání ministrů AU, které vyzvalo ke konání nových prezidentských voleb na Anjouanu, konaných pod mezinárodním dohledem; anjouanské úřady závěry schůzky odmítly a vyzvaly k vytvoření výboru, který by revidoval ústavu z r. 2001 a přiznal větší samostatnost členům federace
- 10.10. AU zavedla hospodářské sankce proti ilegálnímu režimu na ostrově Anjouan ve snaze vyřešit spory mezi ústřední vládou Komor a jejími autonomními ostrovy, způsobené setrváváním Bacarova režimu na Anjouanu (24.11. zahájena námořní blokáda ostrova silami AU)

KONGO (B)

- 1.6. poté, co byl jeho předchůdce Adada jmenován v květnu zvláštním delegátem AU v Darfuru, byl novým ministrem zahraničí jmenován Basile IKOUEBE
- 6.-7.6. ceremoniálem odzbrojení jednotek ninjů vedených pastorem Ntumim (vl. jménem Frédéric Bitsangu) v centru oblasti Pool Kinkale skončil jejich odboj proti ústřední vládě
- 22.-24.6. I. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění se 137 členy (zvoleno 53 poslanců, zbytek bude zvolen 24.7. ve II. kole)
- 5.8. ve II. kole parlamentních voleb zvoleno zbývajících 84 poslanců Národního shromáždění (předseda Justin KOUMBA)

KONGO (K)

- 4.1. ve rwandském Kigali proběhlo oficiální jednání zástupců vlády s představiteli vzbouřeneckého generála Laurenta Nkundy o skončení působení jím vedených sil ve východním Kongu a o mírovém řešení jeho sporu s ústřední vládou
- 17.1. mluvčí armády oznámil uzavření mírové dohody se vzbouřeneckým generálem Nkundou, jehož milice působící ve východním Kongu budou do 21.1. začleněny do ozbrojených sil republiky
- 19.1. volby do Senátu se 108 členy, které zvolili členové 11 provinčních shromáždění, kteří byli v počtu 632 zvoleni v přímých volbách 29.10.2006 a 58 jich bylo jmenováno místními kmenovými náčelníky 25.12.2006
- 27.1. volby guvernérů v 9 z 11 provincií – v provinciích Kasai Occidentale a Kasai Orientale byly volby posunuty na 10.2.
- 3.2. na závěr ustavující schůze Senátu 29.1.-3.2. byl zvolen prozatímní řídicí výbor v čele s Mbweši Kuongo MULENDU
- 5.2. premiér Antoine Gizenga jmenoval novou vládu (MZV Antipas Mbusa NYAMWISI)
- 15.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1742 (2007) o prodloužení mandátu mise OSN MONUC do 15.4.2007
- 15.2. II. kolo voleb guvernérů
- 27.2. v oblasti Ituri ve východním Kongu začala vzbouřenecká Fronta nacionalistů a integracionistů (FNI) odevzdávat své zbraně vládnímu vojsku
- 13.4. RB OSN přijala rezoluci č. 1751 (2007) o prodloužení mandátu mise OSN MONUC do 15.5.2007
- 11.5. předsedou Senátu byl zvolen 55:49 představitel opozice Léon KENGO WA DONDO, který porazil kandidáta vlády Leonarda She Okitundu
- 15.5. RB OSN přijala rezoluci č. 1756 (2007) o prodloužení mandátu mírové mise MONUC do 31.12.2007
- 31.7. během návštěvy konžského prezidenta v Angole uzavřely obě země dohodu o návratu k hranicím z koloniálního období s tím, že jejich novou demarkaci provedou odborníci z Belgie a Portugalska a potvrdí je AU

- 31.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1768 (2007) o prodloužení zákazu dovozu zbraní podle rezoluce č. 1493 (2003) do 10.8.2007
- 10.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1771 (2007), kterou do 15.2.2008 obnovuje zákaz dovozu zbraní podle rezoluce č. 1493 (2003)
- 16.8. vláda se dohodla s Ugandou na vytvoření společné komise, která znovu posoudí společnou hranici obou zemí v okolí Albertova jezera, kde dochází ke sporům o ostrov Rukwanzi a přilehlá naleziště ropy
- 14.10. vládní vojska vystoupila proti městu Mushaki v provincii Severní Kivu, středisku pro-tutsijských rebelů poté, co jejich velitel generál Laurent Nkunda odmítl rozpustit svou vzbouřenecké armádu k 15.10. (několikrát posunutý termín dle mírové dohody ze 17.1.)
- 10.11. v Nairobi se vlády Konga a Rwandy dohodly na násilném odzbrojení příslušníků milicí Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR) a armádních vzbouřenců, vedených generálem Laurentem Nkundou, kteří prý chrání před aktivitami FDLR konžské Tutsije
- 13.12. pro-tutsijští rebelové z vojska vzbouřeneckého generála Laurenta Nkundy vyzvali vládu k zahájení mírových rozhovorů
- 18.12. vláda oznámila svolání mírové konference o urovnání konfliktu na východě země; konference začne 27.12. ve městě Goma, středisku provincie Severní Kivu
- 21.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1794 (2007) o prodloužení mandátu mise OSN MONUC do 31.12.2008
- 27.12. v souvislosti s odložením mírové konference v Gomě na 6.1.2008 vyhlásily síly loajální vzbouřeneckému generálovi Nkundovi jednostranné příměří

KOREA – JIŽNÍ

- 9.1. prezident navrhl změnu ústavy, která umožní dalším hlavám státu usilovat o znovuzvolení, stejně jako zkrácení mandátu prezidenta z 5 let na 4 roky
- 23.2. americká a korejská vláda se dohodly na předání řízení jihokorejských ozbrojených sil od 17.4.2012 místními orgány a ukončení paktu z korejské války o předání velení okupační správě USA
- 7.3. odstoupila premiérka Han Myung Sook, která se uchází o nominaci na kandidátku do prezidentských voleb v prosinci 2007; uřadujícím premiérem se stal KWON O Kyu
- 9.3. novým předsedou vlády jmenován HAN Duck Soo, schválen parlamentem 2.4.
- 19.4. změny ve vládě (MP i MZV Song Min-soon zůstávají)
- 2.10. po sedmi letech se v hlavním městě KLDK opět sešli k třídennímu jednání nejvyšší představitelé Jižní Koreje (prezident Ro Mu-hjun) a KLDK (Kim Čong-il), na závěr schůzky 5.10. přijali deklaraci o trvalém vyřešení rozdělení korejského poloostrova a nastolení míru mezi oběma zeměmi formou mezinárodně garantované mírové smlouvy
- 14.11. v Soulu byly zahájeny třídenní rozhovory mezi předsedy vlád obou částí Koreje, Kim Yong-ilem a Han Duck-sooem, o ekonomické spolupráci, první od r. 1992
- 19.12. prezidentské volby vyhrál I Mjong-bak (Lee Myung-bak) se 48,7 % před Čong Tong-jongem (Chung Dong-young) s 26,1 % a dalšími kandidáty (Lee Hoi-chang - 15,1 %, Moon Kook-hyun - 5,8 %, Kwon Young-ghil - 3,0 %, Lee In-ji - 0,7 %, Huh Kyung-young - 0,4 %, Geum Min - 0,1 %, Chung Kun-mo - 0,1 % a Chun Kwan - 0,0 %); inaugurace v únoru 2008

KOREA – SEVERNÍ

- 3.1. zemřel ministr zahraničí Paek Nam-sun, úřadujícím MZV Kang Suk-džu /Kang Suk Ju/
- 11.4. novým předsedou Administrativní rady jmenovalo 5. zasedání 11. Nejvyššího lidového shromáždění KIM Jong-ila (Kim Yong Il)
- 18.5. novým ministrem zahraničí jmenován PAK Ui-chun
- 2.10. po sedmi letech se v hlavním městě KLDK opět sešli k třídennímu jednání nejvyšší představitelé Jižní Koreje (prezident Ro Mu-hjun) a KLDK (Kim Čong-il), na závěr schůzky 5.10. přijali deklaraci o trvalém vyřešení rozdělení korejského poloostrova a nastolení míru mezi oběma zeměmi formou mezinárodně garantované mírové smlouvy
- 14.11. v Soulu byly zahájeny třídenní rozhovory mezi předsedy vlád obou částí Koreje, Kim Yong-ilem a Han Duck-sooem, o ekonomické spolupráci, první od r. 1992

Korsika

Územní společenství (oblast) Korsika

Státní zřízení:	územní společenství (<i>collectivité</i>) Francie
Nejvyšší představitel:	prezident Francouzské republiky, kterého zastupuje regionální prefekt Christian LEYRIT
Zákonodárna moc:	Korsické shromáždění (<i>Assemblée de Corse</i> , předseda Camille de ROCCA-SERRA) se 51 členem
Výkonná moc:	Výkonná rada (<i>Conseil exécutif de Corse</i> , Ange SANTINI), úřady prefektů obou departmentů
Soudní moc:	Apelační soud
Správní rozdělení:	2 departmenty (Haute-Corse a Corse-du-Sud)

- 9.7. prefektem departmentu Corse-du-Sud a regionálním prefektem jmenován Christian LEYRIT
- 20.8. prefektem departmentu Haute-Corse jmenován Hervé BOUCHAERT

KOSOVO

- 26.1. zvláštní velvyslanec OSN Ahtisaari zveřejnil na schůzi šestičlenné kontaktní skupiny ve Vídni plán na zřízení státnosti země za předpokladu ochrany práv srbské menšiny
- 9.2. velvyslanec Ahtisaari ohlásil odložení dalšího jednání o osudu Kosova na 21.2, do kdy by se měl sejít nově zvolený srbský parlament a ustanovit vládu
- 21.2. ve Vídni zahájeno poslední kolo rozhovorů zástupců Srbska a místního albánského etnika o budoucnosti této srbské provincie pod protektorátem OSN
- 10.3. schůzi na nejvyšší úrovni skončilo ve Vídni bez dohody o přijetí plánu zvláštního velvyslance OSN Ahtisaariho o budoucím statutu Kosova poslední kolo jednání obou zúčastněných stran; zatímco prezident a premiér Kosova plán podpořili, srbsští představitelé se postavili jednoznačně proti plánu na vyhlášení svrchovanosti a mezinárodní suverenity Kosova, který nyní projedná RB OSN
- 26.3. velvyslanec Ahtisaari předložil RB OSN k rozhodnutí svůj plán na dílčí samostatnost této srbské provincie, odmítnutý Srbskem
- 5.4. parlament přijal plán OSN na přiznání dílčí samostatnosti území
- 24.4. delegace členů RB OSN přijela do Evropy, aby při jednáních v Bruselu, Kosovu, Bělehradu a ve Vídni prověřila přijatelnost plánu zmocněnce OSN Ahtisaariho na budoucí statut Kosova, spravovaného od r. 1999 OSN

- 29.4. ve snaze zabránit nelegálnímu odtržení Kosova mu nabídla srbská vláda tak širokou autonomii, že se rovná téměř úplné nezávislosti
- 4.6. zahájena 14-denní veřejná soutěž na návrhy státních symbolů budoucího nezávislého Kosova
- 20.7. premiér Agim Çeku ohlásil záměr vlády vyhlásit jednostranně nezávislost na albánský státní svátek, tj. 28.11.2007, pokud nebude dosaženo mezinárodně uznené dohody se Srbskem
- 11.8. zástupci EU, USA a Ruska zahájili rozhovory s albánskými separatisty poté, co jednali se srbskou vládou; přislíbily schválit vše, nač se Srbsko s kosovskou administrativou dohodne
- 17.9. předáci země navrhli Srbsku uzavření smlouvy zaručující přátelské vztahy, jakmile se dosavadní srbská provincie stane nezávislým státem (Srbsko návrh odmítlo)
- 29.9. v New Yorku se pod patronátem OSN, EU, USA a Ruska konala první schůzka dalšího kola rozhovorů mezi Srbskem a Kosovem na nejvyšší úrovni o budoucnosti země; přestože Srbsko nabídlo Kosovu autonomii s vysokou mírou samostatnosti, skončilo jednání bez dohody
- 14.10. po patronátem EU se v Bruselu konala další schůzka rozhovorů mezi srbskou a kosovskou stranou na nejvyšší úrovni o budoucnosti provincie, která skončila nedohodou; OSN stanovila termín pro ukončení jednání dohodou do 10.12.2007
- 22.10. ve Vídni skončilo neúspěchem další kolo jednání nejvyšších představitelů Srbska a Kosova za účasti zprostředkovatelů EU, USA a Ruska o budoucnosti země
- 5.11. ve Vídni začala další etapa jednání mezi zástupci Kosova a Srbska o budoucím statutu území
- 17.11. všeobecné a parlamentní volby do Shromáždění se 120 členy
- 20.11. kosovským odmítnutím tzv. „modelu Hong Kong“ pro uspořádání vztahů mezi Srbskem a jeho provincií skončilo v Bruselu další kolo jednání mezi zástupci obou entit za účasti EU, USA a Ruska o budoucím statutu Kosova
- 26.11. v Badenu u Vídně zahájeno poslední kolo jednání mezi zástupci Kosova a Srbska a zprostředkovatelů z EU, USA a Ruska o budoucnosti této srbské provincie (skončilo 28.11. bez úspěchu)
- 7.12. NATO potvrdilo, že s ohledem na výsledky jednání mezi Srbskem a Kosovem ponechá své jednotky na území protektorátu i po termínu 10.12.2007, který OSN stanovila jako konečný pro uzavření dohody o budoucím statutu provincie
- 10.12. představitelé vlády začali jednat s EU a USA o podmínkách vyhlášení nezávislosti země
- 14.12. summit EU rozhodl o vyslání civilní a policejní mise, která vystřídá nynější okupační správu OSN poté, co bude rozpuštěna
- 19.12. RB OSN nedospěla k dohodě o reakci na neúspěch kosovsko-srbských jednání o budoucnosti této srbské provincie podle tzv. Ahtisaariho plánu „řízené nezávislosti“
- 26.12. dosaženo dohody o vytvoření koaliční vlády v čele s Hashimem Thaciem mezi jeho Demokratickou stranou Kosova (PDK) a Demokratickým svazem Kosova (LDK)

KUVAJT

- 4.3. odstoupila vláda, aby zabránila hlasování 5.3. o vysovení nedůvěry ministru zdravotnictví a členu vládní rodiny, obviněnému opozicí z neschopnosti a zneužívání veřejných prostředků; emír ji však ve funkci potvrdil

- 25.3. emír vydal dekret o jmenování nové vlády (MP šajch NASSIR Muhammad al-Ahmad as-Sabah, MZV šajch MUHAMMAD Sabah al-Sálím as-Sabah), úřadu se ujala 2.4.

KYPR

- 8.3. vláda nechala odstranit část betonové bariéry oddělující řeckou a tureckou část Nikósie v ulici Ledra na znamení dobré vůle v řešení soužití obou komunit na ostrově
- 15.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1758 (2007) o prodloužení mandátu pozorovatelské mise OSN UNFICYP do 15.12.2007
- 16.7. prezident provedl změny ve vládě, novou ministryní zahraničních věcí se stala Erató KOZAKOU-MARCOULLIS
- 14.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1789 (2007) o prodloužení mandátu pozorovatelské mise OSN UNFICYP do 15.6.2008

KYRGYZSTÁN

- 15.1. prezident podepsal revidovanou podobu ústavy, která rozšířila jeho pravomoci a kterou parlament schválil 30.12.2006; ústava tak nabyla platnost
- 16.1. prezident Bakijev předložil parlamentu nominaci Felixse Kulova na úřad předsedy vlády; 18.1. ji parlament odmítl
- 19.1. prezident předložil podruhé nominaci Kulova na úřad předsedy vlády, parlament ji 25.1. podruhé odmítl
- 26.1. prezident předložil nominaci Azima Bejšenbajeviče ISABEKOV-a na úřad předsedy vlády; parlament Žogorku Keneš ji 29.1. velkou většinou hlasů podpořil a prezident jej následně téhož dne jmenoval do funkce
- 8.2. jmenována nová vláda (MZV Ednan Oskonovič KARABAJEV)
- 29.3. prezident přijal demisi premiéra Isabekova, který odstoupil na protest proti jeho odmítnutí odvolat 5 členů vlády, které mu premiér navrhl; do funkce nového předsedy vlády prezident parlamentu vzápětí navrhl umírněného představitele opozice Almazbeka Šaršenoviče ATAMBAJEV-a
- 2.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 21.10. celonárodní referendum schválilo za účasti 80 % oprávněných voličů jejich většinou ve výši 75 % změny ústavy, které zavádějí poměrné volby do parlamentu, zvyšují počet jeho členů a posilují jeho úlohu při sestavování vlády
- 22.10. prezident rozpustil dosavadní parlament a vyhlásil volby do nového parlamentu na 16.12.
- 28.11. odstoupil premiér Atambajev a jeho vláda, úřadujícím předsedou vlády se stal Iskenderbek Rysbekovič AJDARALIJEV
- 16.12. předčasné parlamentní volby do rozšířeného jednokomorového parlamentu – Nejvyšší rady Žogorku Keneš s 90 členy
- 18.12. Nejvyšší soud revokoval své rozhodnutí o zrušení limitu 0,5 % pro vstup do parlamentu, které by umožnilo jedné z poražených politických stran, která proti němu podala soudní žalobu, získat mandáty v parlamentu, byť nezískala novou ústavou předepsaný počet 0,5 % odevzdaných hlasů v každé ze 7 oblastí, i když celonárodní limit 5 % pro vstup do parlamentu splnila
- 21.12. zahájena ustavující schůze Nejvyšší rady, která 24.12. zvolila svým předsedou Adachana Kimsanbajeviče MADUMAROV-a
- 24.12. novým předsedou vlády se stal Igor Vitaljevič ČUDINOV (MZV zůstává Ednan Oskonovič KARABAJEV)